

Dosarul nr.2ra-137/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: C.Valah)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M.Anton, V.Cotorobai, A.Panov)

ÎN C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Veaceslav Lașcu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Lașcu
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Serviciului Fiscal de Stat
cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de
urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Veaceslav Lașcu și menținută hotărârea din 7 mai
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 3 ianuarie 2018, Veaceslav Lașcu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Serviciului Fiscal de Stat
cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de
urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 26
septembrie 2016 în privința sa de către agentul constator al Serviciului Fiscal de
Stat a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, în baza art. 263 alin.
(1) Cod contravențional, pe faptul că presta servicii în regim de taxi cu automobilul
VW Golf, n/î xxxx, fără a dispune de acte ce ar confirma înregistrarea activității
sale la Camera înregistrării de Stat sau o altă autoritate publică competentă
conform legii, astfel fiind încălcate prevederile art. 27 din Legea cu privire la
antreprenoriat și întreprinderi, fiindu-i aplicată amendă contravențională în mărime
de 50 unități convenționale, în sumă de 1000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal enunțat, a depus contestație, iar prin
hotărârea irevocabilă din 14 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,
contestația a fost admisă, fiind declarat nul procesul-verbal cu privire la
contravenție din 26 septembrie 2016 și încetat procesul contravențional pe motivul
lipsei în acțiunile lui Veaceslav Lașcu a faptei contravenționale.

În opinia reclamantului, prin hotărârea judecătorească enunțată s-a constatat
cu putere de lucru judecat că agentul constator din cadrul Serviciului Fiscal de

Stat contrar prevederilor Codului contravențional, prin falsificarea unui proces-verbal cu privire la contravenție și altei decizii de sancționare a fabricat în privința sa un dosar contravențional (penal) și l-a sancționat vădit ilegal cu o amendă în mărime de 1000 lei, fiindu-i încălcat grav dreptul fundamental prevăzut de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană de a nu fi tras la răspundere contravențională (penală), încălcare ce cade sub incidența art. 6.1 din Convenție, or, procesul-verbal cu privire la contravenție din 26 septembrie 2016 a fost întocmit cu date eronate, false, lipsindu-l intenționat de dreptul de a fi apărat de un avocat, de a prezenta probe, cereri, plângeri, declarații, ceea ce este inadmisibil.

Ca urmare, reclamantul a fost tras la răspundere contravențională (penală) ilegal, a fost frustrat puternic, a avut emoții negative, a suportat cheltuieli contestând acțiunile ilegale ale agentului constatator, participând la ședințele de judecată.

În continuare, Veaceslav Lașcu a susținut că, în perioada examinării cauzei contravenționale, a fost obligat să se prezinte la ședințele de judecată pentru examinarea cauzei enunțate, să scrie explicații, să depună mărturii, declarații, să demonstreze nevinovăția sa, iar aceste împrejurări denotă clar că în urma pornirii procesului contravențional, prin acțiunile ilegale ale agentului constatator, i-a fost încălcat dreptul de a nu fi învinuit ilegal, în lipsa unei fapte contravenționale.

Reclamantul a mai menționat că ignorarea intenționată a prevederilor legislației în vigoare, aplicarea pedepsei contravenționale (penale) vădit ilegal de angajații Serviciului Fiscal de Stat i-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 18500 lei, care este cu mult mai mic decât mărimea sumelor oferite de Curtea Europeană în cauze similare împotriva Moldovei.

Din considerentul că în urma acțiunilor ilegale ale angajaților Serviciului Fiscal de Stat i-a fost creat un sentiment de frustrare, stres, nervi, griji, afectare sufletească și spirituală, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare, hedonism - limitarea de a se bucura de plăcerea vieții, de satisfacții spirituale și material, a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată, Veaceslav Lașcu solicitând constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională (penală) ilegală; constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil, comisă prin întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea unei sancțiuni ilegale, prin fabricarea, falsificarea dosarului contravențional (penal); încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul său a sumei de 18500 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin fabricarea, falsificarea și aplicarea în privința sa a unei sancțiuni contravenționale (penale) intenționat ilegale.

Prin hotărârea din 7 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Lașcu a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Veaceslav Lașcu și menținută hotărârea din 7 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei și hotărârii sus-enunțate, la 21 noiembrie 2018, Veaceslav Lașcu le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea

acestui, casarea actelor judecătorești contestate ce constituie obiectul prezentului recurs, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești să fie admisă în sensul declarat.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de apel cât și prima instanță au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Aici este de menționat că instanța de apel examinând cauza în ordine de apel nu s-a expus în volum deplin asupra cererii de apel motivate.

La fel, s-a indicat că a prezentat instanțelor de judecată probe incontestabile care confirmă faptul că i-au fost încălcate mai multe drepturi fundamentale apărute de Constituția Republicii Moldova și de Convenția Europeană, și anume: dreptul la un proces echitabil, dreptul de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională (penală), precum și lezarea dreptului la prezumția de nevinovăție, însă fără careva rezultat.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii.

Prin urmare, anume aceste circumstanțe impun admiterea recursului, casarea deciziei și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi sub aspectele sus – vizate.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 11 octombrie 2018 (f.d.108). Astfel, recursul declarat la 21 noiembrie 2018 (f.d.121), este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Veaceslav Lașcu în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Lașcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Veaceslav Lașcu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Veaceslav Lașcu, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva